

glas, priopćana itd.
i računaju se na temelju
činika ili po dogovoru.

za predbrojbu, oglase itd.
se naputnicom ili polož
i post. štendicu u Beču
administraciju lista u Puli.

naručuje valja točno oz
ime, prezime i najbliži
prije predbrojnika.

list na vrijeće ne primi,
te javi odpravniku u
činom pismu, za koji se
izlazi poštarnica, ako se iz
računa napiše „Reklamacija“.

novog računa br. 847849.
telefona tiskare broj 38.

govorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja.

U nakladi tiskare J. Krmpotić i dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Crociera br. 1. II. kat.)

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Rokom rastu male stvari, a nosioga svoj pokvaru“. Narodna poslovica. (C)

VII. glavna skupština aveze austrijskih jugoslovenskih učiteljskih društava.

Predproslu nedjelju započelo je u Puli
čitanje slovenskog narodnog učiteljstva,
je ureklo svoju godišnju glavnu skup
štu ovaj put u Puli.

Slovenski goštovi i prvi siritelji na
dne prosvjeti slovenskog bratskog nar
oda nadosli su amo što u nedjelju u
ro, što posle podne i to neki željez
om, drogi parobromom. Sudjelovanje
d skupštine bijaše vrlo mnogobrojno,
o služi samo na čest gg. učiteljem i
iteljkama, koje se odvajaše na tako da
ki put.

Prvog dana imao je upravni odbor
vjerljivu sjednicu, na kojoj bijaše usta
rljen program za delegaciju i opredie
ni pojedini izvestaji za glavnu skupštinu.

U pondjeljak vječali su u dvorani
mila „Belvedere“ odaslanici pojedinih
iteljskih društava, koja se nalaze u
Zavezi.

Sakupljene odaslanike pozdravio je
predsjednik g. L. Jelenc, očitav zadaće
daslanika t. j. da pregledaju i prosude
viestaj, što mu ga predlože upravni
abor i ravnateljstvo „Zaveze“, pa do
reku svoj sud o tom, da li je družveno
dostvo valjano izvršilo svoju zadatu pro
čenu probitke učiteljskog stališta. Družtva
Zaveze imaju pravo, da vječaju o pred
zih i rezolucijah, koje dolaze na dnevni
d skupštine. Ova su družtva imala te
minute godine 143 vječanja, na
jih se je obdržavalo 161 predavanja i
zprava.

Društveni tajnik g. Česnik izvestio
iza toga o delovanju „Zaveze“ i nje
nih družtava. Iz toga izvestaja dozna
mo, da ima u „Zavezi“ sada 33 učitelj
ih družtava. Sva ta družtva imaju 67
čestnih, 1696 redovnih i 64 podporna
čina. Imade dake svih skupa 1827 čla
ova.

PODLISTAK.

Frankovićeva „Početnica.“

Piše Vinko Kubica.

(Nastavak*)

Iza ovih vježba (lepotčitanja) moglo
se još dodati razne dječe zagonek ili
kratke rečenice upitnog sadržaja, na
je bi dijete kod čitanja imalo ustmeno
govarati. Ovakvim bi se zagonekama i
čitanicama zaista mnogo pripomoglo, da
ko reku, već u najranijoj mladosti na
dječju, da paze na smisao onoga, što
čuju. Ta je napokon glavni svrh
čitanju! Mi smo u svoje vrijeće našli na
čiju u 4. a i u 5. škol. godini, koja
su razumjela ono, što čitaju. Duh, zna
mo za sluhajevu, da su dječa ostavljata
čku školu, pak akoprem su prilično
bro dječata, niesu ipak shvalada smisao
nih čitača. A to dolazi svakako odatle,
da se nije već iz početka priučavalo dječu
paze na sadržaj čitanoga, u čemu

Nakon podjave i živahne razprave
bijaje, taj izvestaj odobren i prihvaciši
končno nekoji predlozi. O družvenih
računih izvestio je blagajnik g. Luznar.
Prihvaden je zatim predlog, da se buduću

izvestišto je učitelj iz Boljuncu g. Anžlovar,
koji je na koncu predložio rezoluciju, koja
ide za tim da se dokine postojeći sra
motni i štetni sustav plaćanja učiteljstva
u Istri po mjestu.

O IV. točki dnevnoga reda: „O hr
vatskom i slovenskom školstvu izvestio je
učitelj u Smartnem g. Šegar predloživ na
koncu tri resolucije, koje idu za tim 1. da
se prosvjeđuje proti nezakonitom postu
panju talijanske gospodajuće stranke sa
hrvatsko-slovenskim školstvom u Istri; 2. da se zahtjeva od c. k. vlade, da uredi
pravedno hrvatsko i slovensko pučko i
srednjo-školstvo; 3. da se pruži sloven
skim klubovom na carev. vječu jasnu
sliku svege istarskoga školstva sa zahtje
vom neka smatraju ovo pitanje kano
glavnu točku slavenske uzajamnosti.

Kod zadnje točke dnevnoga reda:
„predloži“ razvila se živilna razprava
radi naših narodno-političkih prilika i
radi pitanja zašto je istarsko učiteljstvo
izstupilo iz „Zaveze“. Kod ove točke uzeo
je prvi rječ učitelj Rajčić iz Opatiće. On
je spomenuo ukroži zašto nemu hrvatskih
učitelja iz Istre ovdje. Spomenuo je kao
glavni razlog pisanje „Zavezino“ glasila
proti učiteljima u Istri primajući tenden
cije dopise od narodnih odpadnika u
Istri, kao Marchi. Iza njega slediće drugi.
Liepo razlaže političke prilike u Istri i
kaže: gospodo, ovdje nema stranačke
borbe, ovdje je borba narodna tu svatko
u Istri ili pripada hrvatsko-slovenskoj
stranci ili talijanskoj (pljeskanje). I zato
raskol u „Zavezi“ prouzročili su oni, koji
htijuće preći iz narodne u talijansku stranku,
zlarabio glasilo „Zaveze“ proglašujući se
liberalcima u i istinu su narodni odpad
nici. Spominje posljednje občinske izbore
u Puli i ponašanje učitelja Zeca prigodom
istih konstatirajući, da je u istim izborima
učitelj Zec glasovao za pristale talijanske
stranke, koja danas vlada u Istri, a koje
narodno izdajstvo opravdava učitelj Zec
time što je narodna hrvatska stranka u
Istri klerikalna a talijanska liberalna. Zgodno

opaža i piša govornik, zašto u Istri ustaju
proti tobobićnjem klerikalizmu samo i je
dino oni ljudi, koji istupaju iz narodne
hrvatske stranke i prelaze u tabor talijanski.
Radi toga moli „Zavezu“ ako želi
da hrvatsko učiteljstvo stupi u njihovo
kolo, da pjezino glasilo ne prima članaka
od takvih ljudi a svakako ako hoće da
tiska da se prije informira. Zbude li se
to, tad je pripravno hrvatsko učiteljstvo
pristupiti s njima u složan rad, bude li
pač kao do sada, nemože to nikako uči
niti.

Iza njega uze rječ učitelj Zec, da se
opravda. Kaže da je glasovao s „liberal
nom“ strankom (glasovi: s talijanskim,
s talijanskim). Netočno razlaže o prilikama
stranaka za vrijeće občinskih izbora u
Puli. Veli, da su dr. Laginja i dr. Zuceon
glasovali s „radikalnom“ strankom, dok
on i dva druga glasovali su s „umjerenom“
talijanskim strankom. Na posljedku kaže
da su glasovali u dobroj vjeri, a da je
hrvatska stranka imala svoje kandidate u
prvom tielu, nebi isao glasovati. Izjavlja
napokon, da slavna skupština ako neće
već uzeti da je onaj njegov korak utinjen
u dobroj vjeri, neka se onda taj čin po
krije plaštem zaboravi, da će od sebe biti
uz narodnu hrvatsku stranku i raditi za
nju, kako drugčije nemože da čini, buduć
se čuti uvič Hrvatom od onda otkad je
počeo zrelo misliti.

Učitelju Zecu odgovorio je uč. Rajčić
i Matetić.

Iza toga je učitelj Urbančić uzeo rječ
koji reče, da je narodno izdajstvo dokaz
ano za občinskih izbora u Puli. Pozivaje
učitelj Zec da okaje taj narodni grieh i
veli mu, da on može biti liberalan i pro
aktivni Spinčić i Laginja koliko hoće ali
mora uvič ostali Hrvat, mora hrvatski
raditi. Postavlja radi toga predlog da se
ožigoste narodno izdajstvo.

Na to progovorio je urednik „Učitelj
Tovariš“ oboriv se svom gorljivošću svog
liberalizma na našeg zastupnika Spinčića
radi klerikalizma kog mu prisiva zato, što

griehi mnogi učitelji, koji polaze veću pasku
okretnom čitanju, nego li razumjevanju
sadržaja. S druge strane opet mnogo do
prinosa ovim pogreškama tvarina štiva, koja
češće ne može ni u čemu da zanima
diete, bilo radi nerazumljivih rječi ili či
tavih rečenica, bilo opet radi takvog snova,
koji se dimetralno razlikuje sa vidokrugom
djelata. Ili da se jednostavno izrazimo:
jer diete ne razumije, niti može razumjeti
ono, što čita, pak zato kod čitanja svu
paku obraća jedino u slaganje pismena
i slovaka.

Kad bi se dakle iz vježba lepotči
tanja uvrstilo nješto djetih zagonekica i
pitljica, moglo bi se „Početnicu“ zaklju
čiti. Toliko već bi dostajalo za 1 školsku
godinu. Ta doveli i dosiže baš Početnicu,
u pravom smislu rječi.

Drugi dio Frankovićeve „Početnice“
biva najme

V. poučna štiva

naše mišnje usvojili smo u našoj praksi,
jer smo se uvjernili, da se sa poludnevni
polazkom 1. škol. godine jedva može da
dospije nekoliko štiva iz ovog diela da
obradi. Dapače i u najpovoljnijim sluč
ajevima ipak većina štiva ovoga diela ostane
neobradjena. Ako se napokon za rana
dopre do poučnih štiva, nađde se na
težke komade, koji uzmu prilično vremena
hoće li se, da ih se obradi kako valja.

Dakako, misli li učitelj, da je dosta ova
štiva i ih čitati bez posebnog tučenja,
priopćivanja i razglabljivanja, onda može
se možda i doprijeti do konca „Početnice“. Ali
ovakvo površno čitanje djeti je go
tovo na stetu, jer se tako priuče na
mehaničko čitanje, bez posebne pazke na
smislu čitanoga, što se pak u kasnijim
godinama prečesto kruto osvjećuje.

Uzme li se napokon kako hoće ovaj
dio „Početnice“, mora se svakako priznati,
da se ga u 1. škol. godini ne može te
meljito obraditi, dakle da se prikazuje
suvršnim za rečenu škol. godinu.

Izlazi svakog četvrtka o
pođne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju
i epodpisani ne tiskaju a
nefrankirani ne primaju.
Preplaća se poštarnom stoji
10 K u obče, 5 K za seljake } na godinu
ili K 5-, odn. K 250 na
pol godine.

Izvan carine vide poštarna.
Plaća i istuje se u Palli.

Pojedini broj stoji 10 h, zat
stali zo h. koli u Palli, toli
izvan iste.

Uredničtvu i upravi nalazi se

u „Tiškari J. Krmpotić i dr.“

(Via Giulia br. 1), kamo neka

naslovjuju sva pisma i pred
plate.

—

* Radi bolesti g. pisača bila ova rasprava pre
prezata, odnosno se redovno donosi. — (Ur.)

(Konač slijedi)

se on nalazi u klubu Šustersića, najvećeg neprijatelja slovenskog učiteljstva i školstva, izvadajući iz toga da je istotakav "neprijatelj školstva i učiteljstva u Istri i zast. Spinčić.

Predlaže u tom smislu i rezoluciju, u kojoj kaže: učiteljstvo sabrano na XVII. glavnoj skupštini „Zaveze austrijskih učiteljskih društava“ priznava preustrojstvo učiteljstva u Istri, te pozivlje zastupnike kojim je slalo do narodne prosvjetе, da izstupi iz Šustersićevog kluba, da time pokažu da su prijatelji školstva.

Prije nego je predsjednik dao na glasovanje ovu rezoluciju, zapita učitelj Urbančić predsjednika, da dade na glasovanje njegov predlog „da se ožigose narodno izdajstvo“, na što predsjednik pozove predgatitelja da napiše svoj predlog.

Dok je učitelj Urbančić htio napisati svoj predlog dao je na glasovanje rezoluciju urednik „Učit. Tovarisa“, koja je privaćena glasovima slovenskih učitelja.

Što je nastalo s predlogom učitelja Urbančića i kako ga je znao predsjednik „Zaveze“ zaboraviti, još nam je i danas zagonelek, s kojom je i svršila ova skupština.

Drugi glas iz Pule*).

Slav. uredništvo lista „Slovenski Narod“ u Ljubljani.

Obzirom na uvdni članak Vašega lista od 16. t. m. pod naslovom „Učitelji v Puli, zborovanje „Zaveze jugoslovenskih učiteljskih društava“ prosim Vas, da istini za volju uvratiti i ovo:

Vi se tužile, da niješ od istarskih „voditeljev“ nije ob prihodu u Pulu pozdravio učiteljstvo ter dodajete „in morda se ne možimo, ako trdim, da je baš ta slučaj mnogo pripomogel, da se je na zborovanju razpravljalo o stvareh, ki se marsikom neljube“.

Stvar je bila ovako: Prije dolaska učitelja, ja sam ljudem, koji su prije mogli imati zgodu da stogod saznaju reku, da bi učitelje pri dolazu valjalo pozdraviti sa par beseda, jer su naša krv, ako i bi reči da nisu u svem sporazumno s nama.

Na to mi se je reklo, da učitelj ne dolaze na zborovanje jednim vlakom i jednim putem, nego kako kog volja i kada ga je volja.

Pozivam se gledate toga na svjedočanstvo g. učitelja Ernesta Jelušića u Puli, s kojim je vodstvo „Zaveze“ dopisivalo, na svjedočanstvo g. Josipa Stihovića poslovodje Istarske Posuđilnice u Puli.

Nemože se od mene zahtijevati, da čekam par dana prije zborovanja pri svakom vlaku i parobrodu, hoće li doći koji učitelj, da ga pozdravim.

Znao sam, da se je „Zaveze“ dalo na raspologanje sobu puljske Čitaonice, koje sam ja, bar po imenu, predsjednik.

Gosp. Jelušić, kad sam ga pitao, rekao mi je, da je za nedjelju 13. augusta uređena sjednica odbora „Zaveze“ u Čitaonici, točno u 3 sata po podne. Ja sam pošao tam i čekao. Ali imajući drugog opravka (jer je svagdanji dan moram raditi da svagdanji kruh, budući neimam ni malene mjesecne kvilance, a u blagdan učenim stogod, recimo tako, što mi nije baš plaćeno), — morao sam odići. Ali prije toga pustio sam na stolu u Čitaonici moje ime i napisao po priliku, da u ime društva, koje žalibote tek po imenu obстоje, dok nebudemo imali zgodnjih prostorija, i u ime svoje sređeno pozdravljaju gospodu od „Zaveze“.

Odbor „Zaveze“ video je tu moju kartu. Da se pak nitko, velim, nitko od svega učiteljstva nije držao, bar poslje toga vezan, sastali se s menom gdje god bilo, to nije moja krvnja.

Toliko gledje pozdrava pri dolazu. — Na Vašu opazku, da je možda razlog što se je razpravljalo na zborovanju stvarih

komugod nemilih taj, što nitko nismo pozdravili učiteljstva pri dolazu, to nesfost, jer znam stalno da se je jedan gospodin liberalne stranke (i ne Istran) već par dana prije zborovanja hvalio, kako će „Zaveze“ udariti po istarsko-hrvatskim prvakim. —

Na zborovanju taklo se je također pitanje zadnjih občinskih izbora (volitev) u Puli.

Jedan učitelj Hrvat iz Istri, izjavio je, kako piše Vas list, da je on glasovao za umjerenu talijansku stranku, a dr. Lajinja i dr. Zuccon, da su glasovali za radikalnu talijansku stranku. Dakle dr. Zuccon i ja moralibititi izdajice naše narodne stvari, a ne on. —

Vidite to je krapna pogreška: Stvar je tekla ovako:

Mi, hrvatska stranka u Puli, dokazivali smo i nejavno i javno odlučujuću krugovom, da je sveza c. i kr. mornarice s Talijani (bilo i tobože umjerenim) i pogubu na naš narod u cijeloj Istri, a ne samo u Puli, i da odlučan faktor, kao što je mornarica, nebi podnipošto smjela stvarati koaliciju s Talijani, dotično, da ne bi smjeli obnavljati onu svezu, koja pri občinskih izborih u Puli obstojaše već od 20 godina ovamo.

Oni i koji bi bili moralibititi naš glas, ostali su dubi. Hrvatska stranka je na to isla u boj onako, kako je najbolje odgovaralo situaciji. U trećem razredu dali smo preko 600 glasova čiste naše stranke i tim pokazali službenim krugovom, da nam ima nekoliko i u Puli. Onda smo jimi nekoliko dana prije izbora u prvom razredu (gdje je uslijed kompromisa s umjerenim) Talijani imala bili zastupana mornarica, javno sporučili, da će izbor u prvom razredu izpasti onako, kako ne očekuje c. i kr. mornarica i nje koalicija. I to se je dogodilo! U Puli nešto znaci, ako propadnu i kao što i jesu propali u prvom razredu, baš oni kandidati c. i kr. mornarice i „umjerenih“ Talijana, koji su sklopili izborni kompromis i podpisali dotični (voljni) proglašenje.

Onaj gospodin učitelj će valjda biti osvjeđen, da ja još nisam talijanski irenta, te bih radi toga bio radio proti izboru kandidata mornarice i „umjerenih“ Talijana; nego smo mi, hrvatska stranka u Puli, pošto nam se nije vjerovalo ni htjelo pomoći, moralibititi dati dokaz, da što rečemo, onako jest i da se naš već ne smije onehajati. A da damo takav dokaz, glasovali smo u prvom razredu za listu, na kojoj su bila bar dva naša kandidata, i tim proizveli razpršenje glasova, i poraz koalicije, a što je glavno, (jer zatim smo isli,) dali smo za prihodne dane dokaz, da odlučujući krugovi moraju uvidjeti, da proti našoj volji i nehaćuć za nas, već ni u Puli ništa neopravde.

Hrvatska stranka polučila je tim nastupom u prigodi zadnjih občinskih izbora u Puli, mnogo više nego li se za prvi mali mislio. To nije moj sud, nego tako sude Talijani.

Onaj učitelj glasovao je, kaže on, za „umjerenie“ Talijane. Žalibote „umjereni“ Talijani imaju većinu, jer su ju uslijed koalicije s mornaricom dobili u drugom i u trećem razredu.

Da vidimo kakovi su ti „umjereni“ Talijani! Dotični učitelj znade vrlo dobro talijanski. Neka probere puljske talijanske novine, organe občine Pule, od ovih dana, pak će naći, kako je načelnik občine Pule, njegov „umjereni“ Talijan, pozdravio proslu nedjelju Zadrane, što su se bili sletili u Pulu. „Uime rimske Pule“ (in nome della romana Pola) pozdravljaju vas, rekao je Zadrano. „Ovdje svakim korakom temate ostanke talijanske zemlje“, rekao je „umjereni“ Talijan. A njegov kolega načelnik Zadarški zahvalio mu je, što tako sjajno zastupa u Puli talijansku kulturu. A tijesnu hrvatsku, ili ako hoćete slovensku djece u Istri neima prilike, da se nauče ni a, b, c.

Sada neka onaj učitelj stavi ruku na prsa, pak neka reče, je li narodno izdajstvo glasovali jednu listinu, gdje su bar dva naša kandidata i tim dali zasluženu lekciju onim, koji za naš nemare ili nas ravno zrtvju talijanstvu, ili je narodno izdajstvo, mimo svoje hrvatske stranke poči glasovati za „umjerenie“ Talijane, kakav je ovaj gore opisan?

Ja sam s tim s moje strane završio svaku polemiku Samo ču još dodati, da se učitelj, koji je govorio o izborih u Puli, nesmisne pozivati na nepoznavanje starih. I kad ih nebi poznao, njegova je dužnost bila pitati za savjet ljudi, koji su mu „privaci“ kada treba na njih udariti, a inače ih nepozna za ništa.

Medutim nikad nije kasno stati na pravi put. Baš zato, da se razprši svaki neporazum među hrvatsko-slovenskim učiteljstvom u Istri, želio bih da ovi priobi takoder „Učiteljski Tovaris“. — Sa štovanjem

Dr. M. Lajinja.

Ob udaji učiteljica.

(Konač.)

S neki opet strane pripominje se, da učiteljica čak moralibititi sama uzdraviti svoju obitelj, pak uz lošu plaću stradala bi ona i obitelj joj, česa radi tripla bi svakako i njezinu školu. A koliko li drugih obitelji mora da strada na štetu druživa i čovječanstva! Hoćemo li biti i ovdje dosljedni, morale bi oblasti ne samo kod učiteljica, nego u obće kod svih sklapanja brakova gledati na mošnju mladence. A kad se toga ne čini drugačje, čemu da se baš kod učiteljica čini iznisku? Zar nisu baš one kojekako vezane i koječim spriječavane, te im se opet i ovdje hoće da stavlja zapreke? — Evo ovo bi bili u glavnom razlozi, kojima vojuju protiv udaje učiteljica.

Cijuno sada drugo zvono!

Glavni i takorekuć jedini neoboriv razlog, koji govori za udaju učiteljica jest poznato pedagoško načelo: najbolje učiteljice učiteljica je majka.

Valjanom uspjehu u školi prvi je temelj međusobna ljubav učiteljstva i djece. Koliko se dade postići takovom ljubavlju ne postigne se ni svim „silama“ svega sveta. Doduše i „šibama“ dade se došta utviliti djeci u glavu, nu to je većnom prolazno, te ako i koji mrvičak ostane za poznja vremena, ostati će tek kao gorka uspomena na školsko doba. Dodim toplim ljubavlju oplemenjeno djeće srce, odslevati će i u kasnijoj dobi plemenitom i vrlinama. Zato blago si ga učiteljstvu i djeci, gdje se uzajamno zavole i uzljube! A tko će da više zavoli svoju školsku mladež nego li učiteljica majka? Ta u nje je puno srce materinske ljubavi. Pak kako da i školska dječacu ne budu dinoci iste?

Učiteljica-mati znati će zaista da dublje utori u djetetu dusu, njezino iskušno oko moći će kud i kamo lagje da spati mane, navike i zla svojstva djeteta, nego li ina učiteljica. Ona istom može da bude istinskom, neprisiljenom majkom povjerenoj skolskoj mladeži. Dopustit će nam se, da je svakako učiteljica-mati iskusnja u djeci ugoju, nego li učiteljica-djevoja; da će ona znati uspješnije pitomiti i oplemenjivati dječije um i srce, koje takorekuć s njezinim bije i tuče.

Dasto da ovdje ne gorovimo o učiteljici koja tek hoće da uči djecu abecedu, već mislimo na učiteljicu kao uzgojiteljicu mladeži, što je svakako lijepa razlika. Čini se, kao da ju more protivnici njezine udaje u prvom svojstvu.

Cudne li ironije! Učiteljica koja si je postavila sve svoje slabašne sile na oltar ugoja mladeži, ne može, da, ne smije da uzgaja i podmladak srca svoga! Zar da tač učiteljica, koja mora da u svojoj službi užibuje svim žarom nježnoga i sreća po-vjerenu si mladež, ne smije da tu ljubav prenese i na kost od kosti svoje, na meso mesa svojeg, na svoje rođeno diete? Zar baš ona, koja mora da bude dobrom i hriznom majkom svoje školske djece, ne smije da bude majkom svojoj vlastitoj krvii; ne smije da okusi slasti uživljene i božanske majčine ljubavi prema svome cedu? Zar baš ona, koja mora da bude personalizirana ljubav, ne smije da se greje na toj iškri božje milosti?

Je liće mlado, zanešeno djevoje, puno sladih sanja, moći da se odreće svih tih slasti; hoće li moći da bude toljaka, te može zatomiti ove porive duše i sračavog? Smije li se od mlade djevojkice tražiti toll silne žrtve? — Budimo čovjekoljubivi, pak ne griesimo si duše o jasno slovo božje naravi!

Nego moglo bi nam se sa protivne strane doviknuti: Ako hoće učiteljica, da se nauči sveih tih slasti, neka se odreće službe, pak prestaje svaka galama. — Pologano gospodo! Prije svega pripominjemo, da se djevojke ne posvećuju učiteljskom zvanju iz objesti, nego da si eventualno obezbiede svoju budućnost, al tim sva-kako ne odršu se bezuvjetno svim pravima, koje narav njihovom spolu propisuje. Budimo pravedni, pak ne griesimo si duše o jasno slovo božje naravi!

Dvoličnjaci.

Upozorili smo u viesi: „Rodoljubi pozor!“ na malu čelu rastrovnika našega javnog rada. Imenovali smo ih, ali je sl. uređništvo ispuštilo njihova prezimena, a time oduzelo široj javnosti poznanstvo tih delija. Pozna se ih po njihovim djelima, reč se; ali to vredi samo za one, koji su blizu njih, a druga lako prevare. Kako ne! Krijuci svoj zle namjere, grade se rodoljubstvom. Veliki su vam to Hrvati na rieči, na djelu su pak odpadnici. Eto, pred nekoliko su svoje dvoličstvo pokazali u „Slovenskom Narodu“ a seda u „Novom Listu“ iz Rieke. Rekao bi neko, kad njihove članke uzeti: to su odlučni „mladi“ Hrvati, koji bi u Istri radili, ali im sami njihovi ljudi zapreke prave, pak ne mogu koristiti narod, jer naprosto ne mogu, pošto ih je malo. Samo dva, tri su u čitavoj Boduliji, koji su te nove, dobre, prave struje, ostali su „Mameluci“. „Abderiti“ i što mi znamo. U kopnenoj Istri su četvrica, i tako brajne moj, čitava Istra ima samo sedam (7) pravih, čistih i poštenih Hrvata, ostalo od inteligencije su natražnjaci u popovsko skutonosće, nehajnici, živi mrtvaci. Upoznajmo ih jedanput za uvjek, pak nam njihovo počinjanje ne će skoditi. Prije nego ih analiziramo, opazili bi ovo: Da ovakvo pisanje „Novog Listu“ nimalo nam ne će koristiti, jer je on bio najrašireniji i najobjektivniji hrvatski list. Do njegova pisanja puno se je držalo. Kad nekoj koji nepoznaju okolnosti i ljude čitaju članke a la „Učitelji i klerikalizam“, sto će onda pomisliti, što su ti ljudi, pak k tomu Spinčić ovako, Lajinja onako, tā Istra mora na ovaj način za hrvatsku stvar propasti, nema joj pomoći? Time će se našo plemebito i pošteno stvari vrlo skoditi, za čim ludjin, plačenici i idu. Sigurno „Novi List“ ne želi im biti valjda na ruku? Dakle, da opoznamo toga deliju, pišca članka „Učitelji i klerikalizam“ u „Novom Listu“. Podpisao se „Prostodušni“. Bolje bi bilo da se je podpisao „Prosto dušni“. Njegova duša je prosta gržnje savjesti, otpriju je. U „Novom Listu“ gradit se „liberalnim Hrvatom“ kad tamo, pred četiri godine a i prije i kasnije do propasti „Prave naše Sloga“, Kršćevog izdajničkog lista, napadao je u istom najveću sveltnju Hrvata. Taj „naprednjak“ i sada u svojoj obitelji talijanski govor, akoprem mu je supruga hrvat. roda. On je učitelj, pak žamogod moli za učiteljsko mjesto dobije ga. Pravi hrvatski učitelj; često i često badava bolje mjesto moli, dočim se on sa mjestima razbacuje. Preklani imenovan simo, lani tamo, a svejedno ostaje na svom prvom mjestu. Valjda se milostivo promjenje ne dopada, pak ga on ne prihvata. Sretan je, jer je u osobitoj Nastavak u prilogu.

milosti kod „slavne“ talijanske guinte. I takav čovjek smije naš postone, odvažne i radine Hrvata u „Novom Listu“ javno napadati. Oj, gdje ste bozice Pravde, Istine Postenja? Njegov pajdas iz Bodulije je ide nitičan, fac-simile u nešto manjo sliči. Trećega pripravlja, pak je onako napomenuto u članku, naime: dvojica, trojica. Njegove pristaše ovkraj mora, raskrinkali smo dosta, akopreni tогe nevidaju za grženi slovenski liberalci. Trojica njih iz puljskog kotara glasovali su kod izbora za Talijane. To su dakako veliki Hrvati. Jedan od njih bio je prije na nekom učilištu pa je kao pravi liberalac s djecom u procesiji molio čislo, što kad je njegov naslijednik uz istu prigodu djecu vodio, opazio ovomu, da zašto i on to ne čini i koješta drugo. Taj čov je znao je i time pazarili. To mu je bila valjda javna potpora, jer je nekoliko prije s jednom djevojkom pobjegao s namjerom, da ide u blaženu Italiju. To su domoljubi i olačbenici! Sretni čoravi posli! To ih je šest. Sedmi od te čete moli za hrv. učilišta u talijanskom jeziku! Krivo mu je u zadnje vreme to, što mu se je uzeo rađenovoštvo u jednoj posuđilnici. Dapači i tužili su ga. Za to bi se htio duplo hrvat stranci osvetili, akopreni mu je to pojedinac i on sam krit. Svoje oštice silje nama iz „Ustitejskog Tovarista“. Radi ovakvih čovjek posunjuja o pravom poslaništvu nekojih novina. Jer vriedi i ovđe: „dimmi con chi pralichi e ti dirò chi sei, ili „ugliha skup striga, ili „par para u crkvi nadje“. Sto čete, tako je logično. Ne zamjerite hvallili ste i siora Marchia, ex učitelja a sada občinskoga tajnika u Vrpeču negda Hrvat a sada velikoga izdajcu Talijana non plus ultra. Taj je od one čete osni pajdas, koji nam direktno najviše skodi. Deveti aktivni član nije još definitivni učitelj, jer nema drugoga izpita (inace bi dekret definitivnosti kretom pošte dobio) pak za to ne može da sve svoje sposobnosti pokaze. Neka čim prije nastoji da se istakne, jer inace bog zna, kako bi mogao proći. Jedan članak protiv „klerikalizmu“ učitelja, koji manje objaju pravove popova nego li on, sigurno će mu diploma velikog patriotizma donesi. Što ćemo, došlo je doba, da odapnici lekcije o patriotizmu davaju rodoljubima! Liepe li nam prisподобе sa židovima, koji propala prodavaju. — Ne vjeruju u Isukrsta-Boga, ali sa kipovima i slikama koje njega prikazuju „gešef“ prave. U ostalom, ako je još koji njihov pristlaša, poznat će se ga po tom, kad govor o klerikalizmu učitelja i druge svjetovne inteligencije hrvat naroda u Istri. To bi bilo glavno o njima, akopreni imade još koješta, a sada priedjimo na same stvari. Da li smo mi klerikali ili liberalci razvidno je iz našega javnoga rada, a odraz je donekle u našim novinama „Našoj Slogi“ i „Omnibusu“. Branimo naš jezik na svakom mjestu, sudjelujemo aktivno u svakom narodnom poduzeću. Svagdje izticemo svoju hrvatsku narodnost. Po primjenu sveta 90% hrvatskog učiteljstva u Istri jest liberalnog smjera. Ostatak su: ili duševni slabici, ili izdajice a la nazovi liberalci Zec et comp. iz Istre i Bodulije. Od tih posljednjih primaju kadač naše novine krive vesti sa onom hrvatskom naivnošću onako: „prende tutto a buon conto“ osim pomidora. Razumijete gospodo ovo posljednje? Sve uzimljite za dobro samo ne čisto renegatno (za Taliju), dokle puslite se većrati nasamari. Oni imaju za to plaću, a vi učinite u svojoj kući nemir i imate nezadovoljnju. Budimo prezni i radimo za hrvatstvo.

Napredni učitelj.

Politički pregled.

U Puli 28. augusta 1905.

Austro-Ugarska.

Jučer sastase se na carskom dvoru u Istu razni visoki državnici, među njimi ministar izvanskih poslova gosp Goluchowski, ministar-predsjednik barun Gantsch,

ministar zajedničkih finančija Burian, ministar rata Piereich i ugarski ministar predsjednik Fejervary. Svi savjetnici krunе wiečali su pod predsjedanjem samog cara o položaju u monarhiji. Upućeni krugovi države, da se je wiečalo o državnom pravčunu i da se je stvorile važne zaključke za slučaj, da se nebi mogle sastati više ove godine delegacije radi težkih parlementarnih odnosa u Ugarskoj. Nekoji misle, da se je u tom wieču opet pretresalo o madjarskom zapovjednom jeziku kod četa i o poljskim, koje bi se moglo dati madjarskoj udruženoj oporbi. Pretere salo su je i pitanje, da li se imaju još jednom povesti pregovori sa madjarskom oporhom o vojničkom pitljaju.

Za slučaj da nebudo moguće provesti izbor u delegacije, predložila bi austrijska vlada carevinskom wieču zakonsku osnovu, kojom bi tražila punomoć, da može ustaviti austrijski prinos za skupne poslove monarhije na temelju proračuna za god. 1905. i u razmjeru ustanovljenom od cara god. 1905.

O českom sveučilištu u Moravskoj piše jedan slavenoskički bečki list, da bi bilo veoma pogrešno kad bi česka javnost prosudjivala pitanje sveučilišta analogno prama pitljaju Tropavskih paralela. Češi zastupnici niti hoće niti mogu zamjeniti Königsfeld sa Poljskom Ostravom, jer svatko, koji pozna mjestne prilike, znaće iakoči, da medju Brnom i Königsfeldom neima nikakve razlike. Sve kad bi se knjilo česko sveučilište u Brnu podignuti, ono bi moral doći u Königsfeld, pošto u svem Brnu neima mesta, koje bi za sveučilište bilo prikladno. Königsfeld je posve česki grad, te nijedan pametan Niemac nemože tomu prigovoriti ako sveučilište onamo dodje.

Bečki liberalci predali su ministru nultarnjih posala spomenicu o preinaci izbornog katastra u Beču. Njihov predlog ide za tim, da se izborni katastar prema doličnom zakonu stavi pod izravnu nadzor vlade, te neka ministar nultarnjih posala dade u tom smislu potrebite naputke.

Prošloga čedna sastase se u Dubrovniku članovi kluba hrvatskih zastupnika na dulmatinskom saboru uz sudjelovanje zastupnika na carevinskom wieču, te su odlučili nakon svestranog razpravljanja o političkim prilikama, da će se odazvali pozivu na konferenciju narodnih oporbenih zastupnika Banovine za zajednički sastanak.

U to ime izabran je posebni odbor od zastupnika dra Čingrije, Milića i dra Trumbića. Ovi će stupiti u dogovor sa odborom oporbenih zastupnika Banovine. Mjesto sastanka imalo bi biti Rieka. Po misljenju klubu treba pozvati na sastanak sve zastupnike Iste i srbske zastupnike iz Dalmacije.

Dalmatinski pravaši Starčevićeve stranke pozivaju svoje istomišljenike za dne 1. septembra na sastanak u Split. Na tom sastanku razpravljati će se: o političkim odnosima u Banovini i Dalmaciji i o uređenju dnevnika „Hrvatska Kruna“.

Kako izvješćuju zagrebački listovi pravno se tamo posliednjih dana glas, da će odstupiti ban grof Pejacević. Tu viest oprvrgli su službeni listovi hrvatske vlade, no ne onom odlučnosti, kojom se obično ovakove vesti oprvrgvaju. Kao razlog tomu odlučku bio bi navodno taj, što se ban Pejacević ne slaže s težnjama mađarskih oporbenih stranaka.

Grua Gora.

Službeni crnogorski list „Glas Crnogorac“ objavio je na uvodnom mjestu Grnogorcima tri nove odluke kneza Nikole. Prva se tiče osnivača narodne banke, druga uvedenja slobode štampe, a treća sazova narodne skupštine. Kaže se, da će svatko imati pravo štampanja objedovanjima svoje nazore, ali uz ograda, da time ne vrednaju istinu i moral, te ne draže pučanstvo. Za skupštinu se kaže, da će se sazvati u prosincu, te će je bili predloženi državni računi, a birali će u nju cito narod. Banka

je već osnovana, te je knez dao glavni dio kapitala. Ovaj novi ustav u Crnoj Gori pobudio je znatnu pržnju, jer je došao i dosta neочекivano. Nekoje srpske novine pozdravljaju ga, ali ima ih i koje ne očekuju od sveg tog časobitog ploča, naročito priječeju-neodredjenosti djełokruga skupštine i boje se, da se ne misli s njome ozbiljno, jer ne će biti legislativna.

Srbija.

Nova vlada pripravlja za jesensko sastanak skupštine razne zakonske osnove. Za nabavu novih topova zaključeno je, da se provedu novi pokusi. Za kupnju topova sklopilo bi se u inozemstvu novi zajam. Željeznicu bi se izgradio domaćim kapitalom. Vlada in ade nadalje niz osnova za podigneće gospodarstva.

Rusija.

Iz Portsmutha dolaze viesli o neušpchu pregovora između ruskih i japanskih odaslanika. Ruski punomoćnik Witte izjavio je dopisniku jednog francuzskog lista, da nema više nade da bi pregovori doveli do mira. Glavne točke zbog kojih će se pregovori razbiti jesu dva japanska zahtjeva i. j. ogromna odsteta ratnih troškova i predaja otoka Sakhalina. Dok budu Japanci, reče Witte, utraživali na tih zahtjevih, dotle neće biti nikada između Rusije utančen mir. Ti zahtjevi ne samo da su pretežani, već također za Rusiju ponizujući. Takove zahtjeve mogao bi Japan staviti Rusiji jedino u slučaju, da je Rusija poražena, a to nije ni izdaleka.

Pogled po Primorju.

Puljsko - rovinjski kotar:

Promjena stana. Naš glavni suradnik M. Mandić promjenio je u Trstu stan te se nalazi sada: Via Crociera br. 1. II. kat, s. o. dajemo na znanje onim našim prijateljem, koji ga tamu desto traže.

Odlikanje. Župnik c. i. k. ratne mornarice i počastni kanonik pre. gosp. Pavao Uredniček bio je od sv. Oca odlikan časni prelata i sa pontifikalnim ruhom. Čestitamo!

Posljje skupštine. Članovi učiteljske „Zaveze“ sastase se uutorak poslije skupštine na banketu u hotelu „Belvedere“. Među prisutnimi vladala je prava bratska ljubav i iskreno veselje. Prvu napisnicu izrekao je odusevljeno g. E. Gangl sjetiv se prijaznima rječima naše krne Iste i njezinoga učiteljstva. Njemu se je zahvalio srdačno g. Rojčić nadučitelj iz Opatiye, nadzravljiv ujedno slovenskom rodoljubnom učiteljstvu. G. Ferljuga sjetio se je u Šajlovoj napitici svih prijatelja i neprijatelja pučkoga učiteljstva. G. Likar nadzravio je slovenskom i hrvatskom narodu, koji su jedan na drugoga upućeni. G. Urbanić nadzravio je prvakin „Zavero“ gg. Jelenku, Česniku i Luznaru, koji ravnaju uzorno s njom već 10 godina. G. Jelenec nadzravio je hrvatskom učiteljstvu Iste. — Mnogobrojne pozdravne brzjavke pročitao je za objeda g. Ferljuga.

Poslije objeda zaplovise gg. učitelji put bričkih otoka na dvih tenderih, koje je dalo ne razpolaganje zapovjedničtvu arsenala. — Većina gg. učitelja vratiла se na večer vlastom u domovinu, dočim su nekoj posjetili nekoja istarska mjesna Trst itd.

Novi članori gospodsko kuće carovinskog vjeća. Službeni list bečke vlade „Wiener Zeitung“ u broju od 18. o. m. proglašio je previše rješenje o pozivu novih doživotnih članova u gospodsku kuću austrijskog carevinskog vjeća. Pozvane su 32 osobe iz aristokratičkih, učenjačkih, državničkih i veliko — obrtničkih krugova.

Na ova imenovanja obećajemo, da ćemo se opet povratiti, jer nas je jedno od tih t. j. ono g. Campitelli iznenadilo i ospupnulo.

Lošinjski kotar:

Iz Lošinja nam pišu: Žuhka se čaša samozvanih talijanskih lopovština danomice puni. Mi ne živimo ne u jednom ljeđistu u sreću Europe, već u jednom mjestu, gdje uz poštene i mirene građane raste odnarođeno pleme gore od samih Afričanskih kafra.

Vrieme je da se jednom postavi malo reda, te ne imajući komu obratiti se, dižemo svoj glas do *Njegore Jasnosti Kneza Hohenlohe našeg namjesnika*, neka on željnom rukom stavi malo reda u neseljeno stanj stvari koje ovdje vlada. Kazali smo i opetujemo, da će Gosp. Scarpa biti možda dobar čovjek, ali za obnašati mjesto kot. glavara u Lošinju, nije nipošto sposoban; ovdje se zahtjeva čovjek energičan bez staha niti obzira što no rije se dugim breima, koji ne drhće sav u gaćama pred nekojom gospodom, koja poput sredovječnih tirana vlada nad ovim pukom. Crna družba naših janjičara nezadovoljna sa dosadašnjim žrtvama hoće, da još koga pokosi te je ovoga puta kamen bačen od onih ruku iz kojih je kaplje Ostromanova krv, pogodio u sred prsa mernog našeg čovjeka pekaru Miha Drobec, krvoga jedino za to, što ga je posestrišnja majka Slovenska rodila! Nedjelju dne 13. kolovoza imala je svoj izlet tako zvana „Battana“ „Socijali demokracija“ iz Pula u Lošinj pod vodstvom hrvatskog izroda dra Stanića.

Zdravi dio občinstva odlučio je stati u miru, da bude međo lakše opazili južnošto naših kamorista i da ne dade povoda kakvoj neugodnoj posljedici, polazući svoje pouzdanje u kotarskog glavara Scarpu za kojeg se je punim pravom držao da će poučen dosadašnjim žalosnim dogadjajima, odrediti potrebiti mijere, da bude očuvan mir i red te dati oružanoj sili jasne zapovjedi kako mora svakoga smutljiva bez ikakvog obzira uhapsiti, tim više što radi smutnje tripti ovo mjesto u svojem ljeđistnom glasu.

Kao naravski oni iz Pule t. z. „Battana“ bili su dočekani od naših izroba na, ič te sa glazbom obadjeo obalu, posjelište kamoriste te se raštrkaše amo i tamu na čašen vina i pive. Nije uznajnalo zaglašnih povuka... koji se tako očito kose sa svakim pravilom ljetilišta te idu i proti jasnim naredbama koje je i sama naša občina u svoje vrijeme izdala, nu koji vredi samo za nas — kao „Evviva Lussino“ italiano, „Evviva Istria“ italiano, „Evviva Vittorio“ Emanuele R (č) D (i) I (italia), onda pjevajući ili bolje reći urljanom gnujsine „Legine pjesme“, te one del si itd. Tim se tuljenjem zabavljala naša kamora cijelo po podne, to se razumije na veliku radost postenih Lošinjana i gostova. Ta je zaglašna buka postigla svoj vrhunac pri odlasku parobroda tako, da je to ludo ponasanje talijanusa dozvoljilo mernom jednom gostu magjarske narodnosti, koji je sjedio u hotelu Hofmann, te je taj gospodin na jednom gromkim glasom zavuknuo „živio“. Kao da ih je ošinuo grom zanuknute naši izrobi, držali su oni naime da je to kakav znak bune, te prestavljeni gledalištu što će biti. Razumjevši o čemu se radi nastavile svoje tuljenje. Gladni kao mrki vuci, te bijesni, da nije došlo do kakvog krvavog sukoba sa Hrvatima, odlučise potražiti kakvu prigodu, te demonstrativno prodješe sa glazbom dva puta mimo kuće gdje-imaju svoja sjedišta „Zora i Čitaonica“. Prvi put prodješe merno misleći da će ih naši napasti, zaslijepljeni od bicsa radi našeg suzdržanja, kad drugi put prodješe, zanagli im se pred očima te uvezvi rog za siveću, navalise na jednog njihovog čovjeka gosp Capelli koji je taj čas, sa sestrama mernim prolazio. Za čas nastane obči malež, sve je hijezalo kao ludo, dok se napokon nije razbistrio položaj, te uvidješe kakvu su „kapelu“ učinili naši učišći na nedužnoga Capelli-a, njihovog čovjeka. Kipeći od srdžbe stadoše kamenjem navaljavali na

„Žorinu kuću“ te uhvatise u puna prsa tamo blizu mirno stojeciga gori navedenog Mihovila Drobca.

To se razumije da, hvala pokvarenom ambientu u kojem živimo, zločinu se neće pronaći, te će kamoristi nekažnjeno nastaviti svoje opako djelovanje. Vremo je, opetujemo, da se već jednom učini malo reda, mi Hrvati morati čemo stupiti iz naše reserve, te kad nas oblasti od nas plaćene neće da čuvaju, morati čemo sami sebi krojiti pravici, te nebude li pot poglavat postupao strogo po zakonu, čimno ga odgovornim za sve ono zlo koje će nastati usled reakcije proti talijanskim irredentističkim demonstracijama.

Do vidjenja gosp. Scarpa kod prvog civilnog pogreba, kod koga za ljubav Božju, da se ne zamjerite kamoristom, nemojte poslati nijednog žandara. Do vidjenja kod dođućeg izleta irredentista i sličnih priroda.

Carev dan prošao skoro neopazeno, „Todore svake leta sve to gore“, a i pravo je, gdje nema pravoga naravnog oduševljenja ili zahtvalnosti od srdeća, tu je sama puka formalnost, koju ovršuje onaj koji to mora. Talijanasi nesmiju slaviti carev dan jer se ne radi o Savejskoj već o Habsburškoj kući, a Hrvatima pako od silne pravice i dobra što im ga daje Austrija puno je srdeće, da neznaju što bi započeli!

Refleksije iz Cresa. Od našili se strana u posljednje vremena počelo malo živje pisali u cien. N. S., pak će to kome, a najviše se bojimo našim pravcima oko „Družbe“, narinuti ponisao, da smo se probudili ili dapače da za nas ne treba da se „toliko“ brinu. I ako će to eventualno mišljenje o nama bili obmana, ipak će imati zle posljedice po nas, koji smo u milost i nemilost prepusteni drijivoj ovdejnoj (ne onoj iz Italije) talijanskoj kulturi, koja nastoji najprije materijalno, a onda i moralno da nas unisti. Ma da jesmo pod njezinim uplivom već toliko vječova, ipak nisu nas mogli ni približno tako pokvariti, kao sami sto jesu. Ali ako nas i niesu dirljački pokvarili, ipak su paralizirali eventualni prirodnji napredak, te učinili od nas neznačice i porinuli u najdublje tmine neznanja, a što je za narodni element isto tako zlo, oduzimaju nam danonice — osoblju u ovih poslednjih 5—6 godina — krv od naše krvi. Dalo bi se o tom na dugo raspredati, ali ostavimo to jeremijade, jer čini se, da ih samo mi razumijemo i osjećamo, a oni što su malko podalje to malo bližu biseru Kvarnera ne razumiju i ne shvaćaju.

Za sada nam se je malko obuzreti na neke najnovije dogovljaje, koji, iako maleni, pokazuju dušu naših Cresana i jedne i druge narodnosti. Poznato je, da se u Cresu s hrv. strane hoće nesto da radi, ali da je posao prevelik, a sile nema te nema. Zato je i shvatljivo, da se ovo naše „probudjenje“ još uvek (a i ostal) ce u buduću tako, ako budemo ovako prepusteni sami sebi) može nazivati snom, jer ako se i čuje od nas kadkada koji glas, to nije glas probudjenog čovjeka, već glas očajnika, koji ne govori iz svesti, već kao čovjek pred ponosom, u koji će sad nā nesinovno strašiti u navike. Ali ako i niesmo probudjeni, ipak ne izgubimo svoju hrvatsku dušu i slavensku humanu narav.

Uslijed slabog do sada i nejasnog svjetla o narodnoj ideji dogodilo se, da pred kojih 20 dana zidovi nekojih creskih kuća osvanuće sa različnim hrvatskim napisima, koji bijahu izražaj mlade, poletne, idealne i nevine, a moguće i nainvne slav. duše: bilo je tu „živila sloboda“, „živila naša“ (stvar?), „živio hrv. Cres“ i dolje s blažiteljima... Sve su izrazi najidealnije naravi, koji, iako su mogli malo uznemiriti našu talij. elice-u, ipak ne možemo shvatiti, kako su mogli uzravljati i naše „demokrate“, našu (t. j. cresku ali taliju) tobože modernim duhom zadnjenu uzdanici? Kako mogu oni, koji se to-

liko oduševljavaju nad „droits de l'homme“, ovako gazili i pljuvati u obraz svome uvjerenju? Nego sve se čini, da su ti moderni junaci jedino u toliko moderni, što hoće uz stara i moderna sredstva (liberalizam i slobodu [-nasilje], stampu, nar. predstavništvo i ustavnost itd.) upotrijebiti u svojoj egoistične, niske i nekulturne i nečovječne svrhe. Ovi su mlađi još veća nakaza čovječnosti nego li stari.

Kako rekosmo, hrvatski su napisi bilionako idealni i bezazleni, ali čuje, kakvim se tobože „odgovorom“ poslužiše naši Talijani i Talijanasi. Neki dan napisala na kući, gdje je smješten dučan gospodar, i konsumnog društva, za usluk nekoj izraze, dostažno njihove naobrazbe, uglađenosti i „avite culture“. Oni se ne znaju plemenito oduševljavati, već pišu: „... rda“; „vile“ nazivaju čovjeka, koji ih je htio uza sve svoje mane ipak privesi čovječnom shvaćanju svojih dužnosti (kod administracije i ličničkog pitanja). A onda imaju napis, koji ih karakterizira. (Konac sledi).

Vjenčanje.

Gospodin dr. Josip Ožbolt, ličnik u Krku, vjenčao se sa gospodicom Mercede Vitezić, kćerkom dr. Mata Vitezica a nečakinjom blagopokojnog dr. Dinka Vitezica. Čestitamo!

Vrbnik početkom augusta. Kad nijo u Vrbniku čovjeka, koji pravici brani, a nepravici svetu prikaze, kačam se ja toga posla, i molim Vas, da biste uvrstili u „Našu Slogu“ kako finansijalne oblasti u Verbenškim pukom sramotno i nepravedno postupaju.

Ovdje postoji za skoro 3000 stanovnika samo jedna tršta (prodaja duhanu) i to na trgu.

Občina je davno već zamolila finansijalnu oblast da se u Vrbniku ustanovi još jedna tršta, koja je od priče nužde — a i dve bi bile još potrebne za ovako prostrano mjesto — ali te molbe negdje miševi grizu.

Ovo nemarnosti finansijalne oblasti, pripisuju neki to, što zemljaci sadašnje trštanlike bivši financ. nadzornik Buda i financ. komesar, svojim izvještajima uzimaju ju u zaštitu od drugih konkurenata. Ako bi to bila istina, u što nam je teško vjerovati, bilo bi to prava sablazan.

Zahthievamo s toga od finansijalne oblasti da puku dade što ga po zakonu ide, i ujedno pozivljeno da ako želi razviditi opravданu potrebu puka, da izaslanje na lice mjeseta svoje druge ljudi u koje se pouzda oblast i puk koji će tek tada moći dati točne i istinite informacije. Zaostino je pak od finansijalnih oblasti, da informacijama jedne občine ne vjeruje, dok naprotiv uzimaju za sveto ono, što jedan ili drugi od njezinih organa njoj dojavci s ovog ili onog interesa. Da nam se ova sumnja nameće neka služi za primjer ova prilika: Risiča, selo od 600 duša ima četiri trštice, Krk, maupi od Vrbnika za polovicu, ima do 8 tršta, Baška 5 tršta itd. Po ovomu dakle očito je, da mora biti interes ili prelekcija s neke strane, zašto se financ. oblasti kralji dati dozvolu za još jednu trštu. Da nema konkurenata i zgodnog mjeseta, to znade dobro finane. oblast, jer ili ima više kojih molbe leže kod iste a predloženo je i više prikladnih mjeseta.

Stavljam do kake na sice finane. oblasti, da ovi stvar po zakonu i pravu jednom već rieši, jer inače zasoliti čemo nekomu nesto što mu neće biti drago. Dakle krivi informatori pazite se!

Zabave u korist „Družbe“ u Nezeljizama. Dne 1. kolovoza priredio je odbor mjestne Podružnice u prostorijama „Hrvatske Čitaonice“ zabavu s plesom, a u korist „Družbe sv. Cirila i Metoda“ na Istru*. Zabava, kao prva svoje vrsti u ovome selu, isplaša je sasmači. Tom prigodom darovaše za nabavu predmeta izigranih na tombolu, u novcu slijedeće gg. A. Lužina, župnik, Osor K 6; Volarić, dušobrižnik u mjestu K 4; D. Marinčić,

kurat, Sv. Jakov K 4; F. Katarinić, učit. K 4; A. Bon, Punta-Križ K 4; I. Hlača, Župac, Marišnica K 2; O. Kršić, Marišnica K 3; Gavde Sokolić K 2; Konzumno društvo i Posuđilnica, Nerezine po K 10. — Hvala! — Čist prihod od K 81 odpostan je Ravnateljsku Družbu. Odbor.

Voloski kotar:

Slavlje u Podgradu. Iz Podgrada nam pišu:

Jos malo dana i naš će kraj obuzeli radost, okolina će kipjeti oduševljenjem, naši inače niemi brežuljci oživjet će po dolozku dragih gostova iz bliza i daleka. Jes, probudit će se takodjer i stare bukve, što spavaju pod Rasusicom i Žabnikom, probudit će ih veličanju pjev svježih glasova, javljajući svima ljepešu budućnost.

Pod milim nebom, u zagrljaju mojke prirede darivat će se sv. misa i gospić će se divili raznolikosti lipova iz raznih sela: osvjeđeće će se, kako se slovenski i hrvatski seljak podpunoma razumiju, i ako je prielaz narječja ostar. Kui misa će nastupiti četa tršćanskih i istarskih akademika sa staroslovenskom misom pod spretnim vodstvom našega zemljaka gosp. Josipa Mandića.

Oglasit će se takodjer naš stari junak narodni zastupnik prof. Spinetić, koji će nam pripovedati mnogokoj zanimivu o prepororu našega okružja te o svojedobnim intrigama protiv naše mlade posuđilnice i hranilnice.

Posuđilnicu je imala sreću, kad je predobila nekoliko članova slovenskoga kazališta iz Ljubljane, koji će nastupiti pod vodstvom režisera g. Danila sa pjevanjem i igrankom.

Medju pojedinim ločkama svirat će narodna mačolinska glasba, a u mraku će uživati umjetnu vatru ljubljanski stručnjak g. Knafer.

Kako sve izgleda, imat ćemo dne 27. o. mj. u Podgradu osobiti užitak, a povećati će ga svojim dolazkom vrla društva iz Trsta, Istre i Krajiške. Imena svih društava, što će učestvovati kod svečanosti, objavit će u kratko vreme „Praviljavajući Odbor“.

Prigodom svecanoga otvorenja „Narodnog Doma“ dne 27. o. mj. bit će priredjen banket. Kuvert za svaku osobu stoji 2.50 K. Tko želi učestvovati, neka se prijavi do 25. o. mj. hoteljeru „N. Dom“. Za vožnju sa postaja Herpelje-Kozina i Trnovo-Bistrica bit će pripravljenih samo toliko zajedničkih vozova, da zadobiju mjesto oni, što će se prijaviti odboru za priprave barem do 25. o. mj.

Cijene su za jednu vožnju ustanovljene za svaku osobu po 1.50 K iz Herpelje-Kozine te po 1 K iz Trnova-Bistrice.

Iste cijene vrijede za povratnu vožnju.

Raspored svecanosti:

- I. U 10 sati pr. p. Služba Božja na travniku „Grašić“ blizu „Narodnog Doma“. Glagoljačku misu pjeva akademski pjevački zbor. — 2. Glasba svica po mjestu. — 3. Goste pozdravlja ravatelj posođilnice i hranilnice msgr. Anton Rogić.

II. **Banket** u dvorani „Narodnog Doma“.

III. U 3 sata po podne **Koncert** u dvorani „Narodnog Doma“: 1. „Slovenac i Hrvat“, pjeva podgradski pjevački zbor.

— **Svecanostni govor**, govor državni i zemaljski zastupnik g. profesor Vjekoslav Spinetić. — 3. „Lepa naša domovina“, pjeva akademski pjevački zbor. — 4. Tamburjanje, igra podgradski tambur. zbor.

IV. **Prosta zabava** na dvorištu „Narodnog Doma“.

V. U 6 sati na večer **Predstava** i **Koncert** u dvorani „Narodnog Doma“. Nastupaju članovi slovenskoga kazališta iz Ljubljane pod vodstvom režisera g. Danila i kapelnika slovenske operne gosp. Hiljare Beničeka te akademski pjevači pod vodstvom gosp. Josipa Mandića. — Ulaznina na predstavu i koncert: sjedalo

za jednu osobu: K 1—, za obitelj (3 osobe) K 2—. Stojanje: po osobi K —60, za obitelj (3 osobe) K 1:20.

VI. Na Grašiću **Umjetne vatre i razsvjeta** „Narodnog Doma“.

VII. **Ples** u dvorani i u dvorištu „Narodnog Doma“. — Ulaznina za ples u dvorani po osobi K 1—, za obitelj (3 osobe) K 2—.

Odbor.

Breza 18. tek. Odkuda se narod ne tuži misli se da je tamo sve u redu. Ali u nas je sve drugčije nego se misli; naše je selo zapušteno da je i Bogu plakati. Nemamo puta, nemamo škole, premda placamo jedno i drugo, svakako nam je daleko. Sami ne možemo ništa popraviti, dočim drugomu narodu u našoj občini gradi se cesta državnom podporom. Molimo c. kr. kotarsko poglavarstvo, da izvoli jednom posjeti i naše selo, te smo stalni, da bi se i nama došlo putom radi puteva, što je sl. občinsko zastupstvo u Kastvu, u svojoj sjednici od 14. tek. mjeseca uvažilo našu molbu, na čemu smo dućkim šlovanjem zahvalni.

Osim putem molimo sl. c. kr. kotarsko Nadzorništvo, neka već jednom izvrši što nam je obećalo.

Pazinski kotar:

Iz Pazinske pišu nam 20. o. mjeseca je na žalost ono, što javljaju novine, da je naime ove godine peronospa po našim južnim krajevima žestoko navala na lisće, a i na same grozdje, te da će radi toga biti ove godine slabu sa vinom. Vrijeće je takodjer na Pazinsčini prevarile ljudi, te su zakasnili sa skropljenjem, i tako i ovde ide ove godine loša sa grozdjem. Kukuruz, krompir i pasulja bit će srednje nijere. Nakuplje će se nešto ovoga, nešto onoga, te ne će biti toliko prisiljeni seljaci ići kupovati u dućane, kao što su morali prošle godine.

Dne 17. o. m. nadvili su se oko 3 sata po podne nad okolicom Pazina gusti crni oblaci, te uz strašnu grmljavinu spuštila se obilna kisa. Ali na žalost nije prošlo bez nesreće. Udario je grom u dvor seljaka Iv. Slokovića u kojem je ubio jednog ljepog vola. Pogibeljno je bilo, da nastane i veća nesreća, jer je dvor napunjen sienom, ali se na svu sreću nije sienio upalilo. — To je druga nesreća, što je ove godine zadesila ovog rođajućeg seljaka; naime u februaru mjesecu izgubio je sin nakon kratke bolesti u najljepšoj muževnoj dobi, koji mu je bio desna ruka u gospodarstvu.

Ovom prilikom ne možemo propustiti a da toplo ne preporučimo svim našim seljakom, gospodarom, da svakako osjeđaju svoje kuće, dvorišta, blago, počušće itd. proti ognju, jer nesreća nikada nemiruje.

Porečki kotar:

Učiteljska mjestra. U Porečkom političkom kotaru izražljeno je više učiteljskih mjestra, a među tim i slijedeća mjestra III. reda: Fontane, Žbandaj i sv. Lovreč Pazenatički. — Molbe za ta mjeseta valja predložiti c. k. kot. školskom vjeću u Poreču u roku od četiri ćeđne.

Koparski kotar:

Iz Roča 21. kolovoza. Jučer u nedjelju doživimo u Ciritežu kod Roča takvo slavlje, kakvog već odavna u ovim stranama nije bilo. Osnivali su naime naši vrli ročki općinari, poduznici sv. Cirila i Metoda. Pod vodstvom nebom medju granatim hraslavima, na kojima su se ponosno vjajle naši ljepe hrvat. trobojnici, sakupilo se mnogo naroda sa svih strana. Po sv. misi koju je u ciritežkoj crkvi odslužio naši vrli gosp. župnik, nitko nije kući otisao, već su svi čekali skupštinu posjedavši se

bitej (3
K — 60,
e i ras-
stu ► Na-
a ples u
bitelj (3

Dobor.
narod ne
edu. Ali
ili; naše
plakati.
premda
nam je
opraviti,
i občini
om. Mo-
da iz-
te sru-
oru radi
ostvo u
tek. m.
mo du-

. kolar.

jednom

o. m.
ju no-
hospera
o nava-
te da
nobo sa
zinsčini
škro-
godine
mpira i
pit će
će biti
u du-
ine.

oko 3
a gasti
u spu-
st nije
u dvor
e ubio
ilo, da
or na-
tu nije
esreć,
rodo-
jesecu
u naj-
je bio

pustili
našim
o osje-
o, po-
ca ni-

om po-
ie uči-
liedeca
j i sv.
mješta
veću

edjelu
slavljic
an nije
i rođki
Metoda.
n hra-
vijale
pilo se
v. misi
io naš
otisno,
svi se

u ogodnu hladovinu, da gučnu našeg do-
mazg; ili pak da se osvježe izvornom
pivom, koju je naš starč Čeh „prav spod
leda vozil“. Rodoljubna mladež vrtila se
pak sve u šesnaest, akoprem je žarko sunce
malko previše peklo.

Okto tri sata po podne prisjela je
ciela četa naše gospode iz Buzeta i Huma;
te je odmah otvorio skupštinu naš opć.
tajnik g. Matijević, pozdravivši ujedno go-
stove. — Izabran odbora progovorio je
narođen stariorič za našu narodnu pravu
g. Fran Flego. Govorio je lijepe, govorio
je iz srca, pak ga je narod razumio i
burno mu povladjivao. Za njim je govorio
gosp. dr Josip Flego iz Pazina, podučivši
lijepe načinom narod kako mora ljubiti svoj hrvatski jezik i njime se svagda i
svagdje ponositi, a napokon je govorio g.
Flego, župnik iz Huma. I potonjem dvjema
govorionicima je narod burno povladjivao.
Liđepa je za hvala svoj trojici, a bratski
zahvaljujemo i svim drugim, koji su nas
sa svojim pohodom razveselili i doprinesli
tom našem narodnom slavlju.

Spomenuti mi je, da je već obstojala
ta podružnica, ali je na žalost bila zapala
u duboki san, iz kojeg se nije probudila.
Sada se je na novo ustrojila, pak će
unaprijed ponosno stupati u vrsti svojih
drugarica. Jamči nam to probudjeni naš
odvjetnik narod, a jamči i odbor, kojem
je na celu vrla učiteljica gdjeva Havel. Uz
odbor, pak stoji obljubljeni naš načelnik
g. Pavletić, koji je uz druge mnogo do-
prinio, da se je podružnica ponovno
otvorila.

Zvjezde su već bile uresile vedro
večerje nebo, a još su naša mila pjesma i
živo-klići odvanzali od brijege do brije-
ja. Veselje je poslijeg vruhanac, kad je
g. dr Letić, opć. liječnik iz Buzeta počeo
spušati vatromete. Hvala mu, što je time
poprišao našem veselju.

Pohvaliti mi je naše ljude, koji su se
sasvim lijepo i mimo ponosili. Bili su Vam
svi to braća. Tako i valja, žirjoli!

Nasi pak, dobrí susjedi, niti pisnu
niti zubi škrinu, kako su to prije običavali,
već su slušali prema i težku tu našu
pjesmu, naše veselje. Samo negdje iz da-
leka čuli smo vratajući se kući nekakvo
desperatno kriještanje nekakve izabrane
dvorce, što nam se pričinjalo kao plastičivi
glas nočnoga čuka... „Komu nije pravo,
neka si stane na nogu!“

Franina i Jurina.

Fr. Cresku Šimoriju bode va oti hrvatska
bandera.
Ju. Ce neće, kada nešmiju batit onu ta-
lijanskoga kralja.
Fr. To njin je lako, neka se sele preko
mora.
Ju. Ma njin je ovde bolje, zac bi va
Talije poginuli od glada i smrada.

Razne primorske vesti.

Služimo se uvek svojim jezikom. Nešto zgodom pošao sam s jednim na
naredi velikim Hrvatom, a Pazin. Pred
njom gostonom susrešmo nekoga našega
priatelja. On se s njim zadrži, a ja podjem
u ruku, tuj zapitam za većer i pra-
gnote, a sve to u hrv. jeziku. Nekoliko
zatim... dodje i on. Kad tamo on
biranom toskanišnom pita za isto.
Potudio sam ga, za to, ali nije koristilo.
I drugdje bio sam ja Hrvat, a on Talijan,

akoprem smo obojica Hrvati. Slične slu-
čajave opažavaju se skoro svaki dan i kod
svih staleža. Je li to pravo? Nije! Dapače
to je težki narodni grjeh. Zaradi toga nas
tako malo respektiraju. Ne kažem, da mora-
mo biti u tom pedant, ali uvjek što
je pravo. Nama je Beće hrvatski odgo-
raju, dogodio se slučaj da su iz Frank-
furta u M hrvatski nam odgovorili. A pred
nosom mi stoje odgovori iz Opatije, Rieke,
Trsta, Ljubljane u talijanskim i njemačkom
jeziku. A to je još lijepe, da oni koji su
ih dobili ni jedan ni drugi jezik dostatno
ne razumiju. Krivnja je njihova, jer su
onim jezicima dali pisati, akoprem umiju
hrvatski čitati i pisati. Da, da nismo još
zreli! Treba znati još i to, da nije ono
čovjek, koji svoj jezik ne sluji i ne brani.
Gorji je i od nieme životinje, jer se i ona
svom glasom javlja. Budimo već jednom
podpuni ljudi, pak se osobito med inteli-
gencijom kontrolirajmo za ovo. Opome-
nimo nehajnike! Jednom moramo stati na
svoje noge. Ali da bi zašto morao nago-
varati već za naš jezik, koji je jedan iz-
među najljepših, najbogatijih i najljaski-
evropskih jezika. „Tudje postuj, a svojim
se dići!“

Sloboda. Pod ovim naslovom počeo
je izlaziti dne 16. o. m. u Splitu novi
list, komu je urednikom poznati hrvatski
rodoljub i odvjetnik g. dr. Josip Smolaka.
List taj izlaziće i kao glasilo hrvatske
demokratske stranke u Dalmaciji svake
srede, a cena mu je do konca godine
3 kruna.

Ruski ustav. Car Nikola upravio je
dne 19. o. m. svomu narodu manifest,
kojim mu priobijeće, da mu je podiođe
ustavni život. Taj korak ruskoga cara
od neizmjernje je važnosti za ruski narod
i za sve Slavenstvo, koje je bolnim srcem
pratilo poslije dogodjaje u toj velikoj
slavenskoj državi.

U budućem broju progovorili ćemo
obsirnije o toj velikoj stecevini bratskog
ruskog naroda.

Družba sv. Cirila i Metoda. Rav-
nateljstvo družbe sv. Cirila i Metoda za
Istru primilo od 16. srpnja do 8. kolovoza
o. g. slijedeće prinose:

G. dr Bozo Vinković, Karlovac K 11; Stjepan Gamulin, Jelsa K 469-80; Josip
Ptačinski, Amerika K 26-96; Vladimir
Rubignano, Trogir K 18; Podružnica
Lovran K 16; dr. Pero Magdić, Varaždin
K 20; Uprava Hrvatskoga Prava, Zagreb
K 2000; Tržaški Posojilnica K 100; Prihod
družbinih olovaka K 40-22; Uprava „Ob-
zora“ K 362-04; Nar. List, Zadar K 1137-31; Pop
V. Premuda u Baški K 14; dr. Janežić
višak računa K 1; Prihod družbine
cikorije K 352-03; dr. Pero Magdić, Varaždin
K 35-12; Klub Cirilo-Metodskih
Zidora u Zagrebu u ime prihoda bilježa,
klubskih žigica itd. K 3611-69; Podpora
občine Opatija K 1000; Podpora občine
Volosko K 1300; Prihod družbinih žigica
u I. polugodini 1905. K 4402-24; dr.
Fran Bratić, Trst K 10; Uprava Financi-
jalnog Glasnika u Budimpešti K 6; Uprava
Agramer, Togblatta K 349-98; Abiturienti
hrv. gimnazije na Sušaku u imu utemel-
jiteljne svete K 200; A. Ellner, dekan u
Kastvu K 110. Darovala slijedeća gg.: I.
Koruzna, Klana K 20; A. Puž, Mošćenice
K 20; A. Bliner, Kastav K 11; M. Dubrović,
Opatija K 10; I. Vrabeć, Veprinac K 10;
V. Klosanova, Sv. Matej K 5; J. Anićić,
Sv. Križ K 5; J. Petrk, Rukavac K 5; K.
Mandić, Poljane K 5; I. Žiganto, Lovran K 5;
I. Kinčić, Zvoneća K 4; I. Orlić, Kastav K 3;
Šileni Bergud K 3; J. Mandić, Lovran K 2;
J. Križman, Mošćenice K 2 — Nadalje: Matko Sanković,
Dane K 12; Narodna obrana, Osiek K 1126-60;
Hrvatsvo, Zagreb K 1143-26; dr. B.
Vinković, Karlovac K 14; A. Tončić
sakupila K 10; F. Stilinović, K 20;
Samoborski list K. 42.; dr. P. Magdić, Varaždin
K 6. — Živjeli plemeniti darovatelji!
Ravnateljstvo družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru.

Mery de Val i naš redosrednjaci.
Gosp. Uredniči!

Mogu. Vam iz najpozvanijeg izvora
javiti da su poznati ukor državnog tajnika
Mery de Vala primili svi dalmatinski
redosrednjaci, dominikanski i fra-
njevacki itd. Dojam, da je isti među
njima proizveo pretvara se u pravo ogor-
čenje. Svećenik — fratar — koji mi je
potvrdio, nastavio uzbudjenom ogor-
čenju: »ovo nam je hvala! Svaki viđi i
zna — bez omaložavat ikoga — da
ako je vjera tako jaka u našem puku,
najveća je zasluga dvaju domaćih redova
hrvatskog i dominikanskog! (Živa ist-
ina! Ured.) Samo čisti interes vjere po-
buduje naše redosrednjike, da se tako
svojski zauzeče za glagoljicu, jer mi dobro
i najbolje znamo koliko vjera može
tovari ako se pojde za tim, da se ovaj
narodni amanet uništi. Pak mi, koji to-
liko nastojimo da uzdržimo jakost vjere
u puku, koji se toliko trudimo da vjera
ne pastra, mjesto pohvale, primamo —
ukore. Želio bi epitati branitelje Jezuita,
da li su i oni primili sličan ukor radi
njihova zauzimanja za vjerske interese u
našem narodu?« Ovdje se časni otac
zaustavi, no vidljivo je bilo, da bi on u
tom pogledu još stogod rekao, ali pro-
guta reč.

»No neka ne misle u Rimu da mi ne-
znamo kako tamo stvari stope, — na-
stavi poslije male stanke. »Ovo je sve
diplomatsko maslo državnog tajnika Mery
de Val-a, koji tako s nama postupa, jer
tako od njega zahtjeva talijanska diplo-
macija! A on to pokriva tobožnjim pla-
štrom vjerske zabrinutosti.

Svakiji Boga hvali — rečeno je
u sv. pismu, — pak ako Rim nije po-
tican od drugih izvan vjerskih razloga,
nepojmljivo je, kako se isti može tako
flagrantno ogresivati ob ovu, između te-
meljnog kamenja svete vjere. Pak dok se
tako obziorno postupa prama našemu
puku, tako odanom katoličkoj vjeri, a
prama njegovim vjerskim predstavnicima
upravo ponuđajuće, drukčije vam to biva
kad Niemaca, Čeha i Poljaka. Kod njih
se sve crkvene molitve i pjesme, prije i
poslije mise, govore i pjevaju u narodnom
jeziku i niko ne ima ništa proti tome;
a kod nas se metnula u kretanje cikla
crkvena i državna mašinerija, stavio se
i naš narod u tržavnicu, samo da se
i zadnji trag narodnog jezika iz crkve is-
teži, da se bogoljubnou našem narodu
tako ugodni vjerski užitak iz sreća izčupa.

Ja reček časnom otcu, da će to turiti u
javnost. »Pa turite, reče mi, ne pro-
tiveć se ni malo, »samo me ne izlažite,
a neka narod znaće, kako stvari stope,
ta napokon tiče se njega. Narod neka
zna, kako se postupa sa onima, te se
zausmiju za njegovo duševno dobro, koji
s njime diele njegovu sreću i njegova
poniranja.

Primiti gospodine uredniče izraz mogu-
štovanja. Prijatelj glagoljice.

Ustupio se naš zemljak Ameriel.
Ivan Grbac, Ante Klaric, Anton Sindić,
radnici Billy Hill Smelter Co. u Kal-
iforniji poduzeće u četvrtak 3. tek. m. na uru
po podne skupu na kupanje u Sguay
Creek. Nisu ni slutili, da jednog od njih
čeka nesmiljena smrt. Kupajući se po
malom kanalu, koji je 50 nogu širok, a
15 dubok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Na tu viku doletiće policist i ostali

ljudi na lice mjesta, te dva Amerikanca
skoće u vodu i mrtvo utopljenuko tloc
iznesu na obalu. Stvar je javljena grad-
skoj oblasti, da shodne izvide poduzme.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Na tu viku doletiće policist i ostali
ljudi na lice mjesta, te dva Amerikanca
skoće u vodu i mrtvo utopljenuko tloc
iznesu na obalu. Stvar je javljena grad-
skoj oblasti, da shodne izvide poduzme.
Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Na tu viku doletiće policist i ostali
ljudi na lice mjesta, te dva Amerikanca
skoće u vodu i mrtvo utopljenuko tloc
iznesu na obalu. Stvar je javljena grad-
skoj oblasti, da shodne izvide poduzme.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Na tu viku doletiće policist i ostali
ljudi na lice mjesta, te dva Amerikanca
skoće u vodu i mrtvo utopljenuko tloc
iznesu na obalu. Stvar je javljena grad-
skoj oblasti, da shodne izvide poduzme.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član društva Dubrovnik
odsjek 256. — N. H. Z. u Jacksonu, Cal.
Hill Smelter Co. u Kaliforniji poduzeće
četvrtak 3. tek. m. na uru po podne skupu
na kupanje u Sguay Creek. Nisu ni slutili,
da jednog od njih čeka nesmiljena smrt.
Kupajući se po malom kanalu, koji je 50 nogu
širok, a ne zaostajući plivati država se
kraj, dok Ivan Grbac, mladić star 21
god, pun odvadnosti reče svojim drugo-
vima: Gledajte, kako ću ja preplivati na
drugi kraj! — To reče i spusti se na 8
noga dubine. Neznađaće napred, a ne
mogavši natrag, deruća ga voda zugusi.
Drugovi njegovi to videći, stadoše zvati
i plakati, ne znajući mu inače pomoći.

Pokojnik je bio član dru

OLOVKE

korist družine sv. Cirila i Metoda, dobivaju se jedino u narodnoj tiskari J. Krmpotić i drug. u Pulji uz cenu od 2 do 10 para.

Kemički istraženo, uz to oblastno za kožu neškodljivo pronadjenio

Vlasi uništjuće sredstvo odstranjuje kod ženskinja nelepe i dosadne

LASI NA LICU

temeljito sa korjenom te čini kožu (teint) svježu, rježnu i gladku. — Cijena K 7— Odprema svakamo

I. SCHMIDEK, Budapest, VII., Nyár utca 18.

Svoji k svojim!

Skladište pokućtvā
goriško-solkanake
stolarske zadruge
(prije Antun Černigoj)

TRST

Via di Piazza vecchia 1, polak crkve Sv. Petra

Tvornica sa strojevnim obratom.

Pokućtvā izradjuje se samo u peći izsušenim drvom.

Konkurenčija izključena. — Za solidnost se jamči.

Prodaje se takodjer uz mjes. odplatu.

Zastupljuje u Trstu, Splitu i Aleksandriji

Ilustrovani cienici se šalju na zahtjev.

NARODNA TISKARA I KNJIGOVEŽNICA

J. KRMPOTIĆ I DRUG. U PULI

preselila se iz ulice SISSANO-DIANA u ulicu GIULIA br. 1

gdje se nalazi uredništvo i uprava

»NAŠE SLOGE« i »OMNIBUSA«.

PREPORUČA SE ZA:

TISKARSKE, KNJI- SAMA IZRADJUJE
GOVEŽKE, GALAN- PEĆATE
TERIJSKE RADNJE ZALJEPNICE

IMADE U ZALIHI TISKANICE I KNIGE ZA P. N.
OBĆINE, CRKVE, ŠKOLE, OD- TRGOVAČKE KNIGE, PISAN-
VJETNIKE, POSUJILNICE I INA. KE ZA ŠKOLE, PISARSKIE
DRUŠTVA RISARSKIE POTREBŠTINE

PRODAJA PAPIRA NA MALO I VELIKO.

Odlikovana

SVIJЕĆARDIA NA DARU

Gorica - ulica Sv. Antona

Preporuča preč. svećenstvu, crkvenom starišinstvu, p. n. slavnom občinstvu svijeće iz prijesnoga pčelnog voska kg. po K 4.90. Za prijeosnjamjamčim s K 2.000. Svijeće za pogrebe, za božićna drva, vošteni svitci i med najfinije vrsti uz veoma niske cijene.

Tko hoće dugo živjeti

veseliti se dobromu zdravlju, mora nastojati svoj željac vazda u redu držati.

Svaki onaj, koji si je želudac sa težko probavljivom, prevrućom ili prehladnom hranom pokvario ili mahladio, nalazi sigurnu pomoć u

Germanovoj životnoj esenciji,

koja se proti beztečnosti, slabosti želudea, podrljavanju, žgaravici, smucićivanju-glavobolji, vrtoglavici, grčevima, težkom stolcu, zlatnoj žili, nojuspješniju upotrebljuje. — Posje obilnog jela, osobito posje masne i težkoprobavljive hrane, odstranjuje ova esencija svaku bol i pribavlja volju za jelo, pri čemu u velike do-prinosa i okrijevi tiela. Izlučuje pokvarene sokove iz tiela i čisti krv te ima prednost pred drugim sličnim sredstvima, što neškodi i nakon mnogogodišnje uporabe, jerbo sastoji iz najbitnijih bilinskih sokova, te je ugodnog malo gorkog teka, tako da ju i najrazmaznje osobe, gospodje i djeca rado uzimaju.

Germanova životna esencija, kao prvo pučko i kućno sredstvo neka u njednoj kući ne manjka, jerbo često — gdje liječničke pomoći blizu nije — kao prva pomoći pomaže i od ozbiljne bolesti sačuva. — Kod kupovanja neka se naročite zahtjev „Germanova životna esencija“ iz ljekarnе k crnom orlu u Bjelovaru, pošto imade još sredstva sa sličnim imenom, ali nijedno nije ovom doraso. Jedino prava jest u zelenom zamotu sa cestim tiskanim nastavom : Ljekarna k crnom orlu“ K. Germana u Bjelovaru (Hrvatska), kamo se i naručbe dostavljati imadu. — Cijena boćici jest K 1.-40 postom ne izpod 2 boćice. — Za pakovanje 40 para više, razasuje se uz pouzeće ili unapred poslanje iznosa.

Naslov neka se točno napiše. — Naputci i prospekti badava.

Germanova esencija mogu trpećemu čovječanstvu najbolje preporučiti, pošto sam se na sebi samou i na mnogomu župljanju kojemu bili preporučio bio taj lek, osvjeđešo o izvrstanom djelovanju. Edmund Medeotti, župnik u Trojstvu, (Hrvatska).

2 potrošene boće Vaše životne esencije vrlo mi dolje čineš, s toga mi pošaljite još 6 boćica.

Petar Gradnac, unir. župnik Gradac, Zinzerdorfske.

Osime Van javljam, da sam mnogo vrsti sredstva upotribio, ali nijedno nije kao Germanova esencija djelovala.

Molim, da mi ponovo pošaljete 8 boćica Germanove životne esencije, koju će svima na želujućima najbolje preporučiti. Pošto se mnogo bolje čutim, nadam se skromno posvomnašomu ozdravljenju.

Apollonija Haberl u Semriachu kod Peggana (Štajerska).

Istarska Posujilnica u Puli

Prima zadrugare, koji uplaćuju zadružnih die洛ova jedan ili viši po kruna 20.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član istoga 4½ % kamata čisto bez ikakvog odbitka.

Vraća na štednju uložene iznose do 100 K bez pred-hodnog odkaza, iznose do 400 K uz odkaz od 8 dana, iznose do 1000 K uz odkaz od 14 dana a tako i veće iznose ako se nije kod uloženja suglasno ustanovio veći ili manji rok za odkaz.

Zajmove (posude) daje samo zadružarom, i to na hipoteku ili na mjenice i zadužnice uz garantiju.

Uredovni sati svaki dan od 9-12 sati pr. p. i 3-7 sati po podne; u nedjelju i blagdanje osim julija i augusta mjeseca od 9-12 prije podze.

Družtvena pisarna i blagajna nalazi se u Clivo S. Stefano br. 9, prizemno desno, gdje se dobivaju pobliže informacije.

Ravnateljstvo.

Odlikovana

SVIJЕЋARDIA NA DARU

Gorica - ulica Sv. Antona

Visokom kr. zem. vladom proglašena liekovitom vodom rudnicom

APATOVАČKA KISELICA

naravna alkaličko-muriatna-litinska kiselica vrlo bogata ugljjenom kiselicom izvrstno i poput kristala čisto stolno piće.

Glasoviti liječnički aktorički prepisnju ova kiselica s najboljim uspihom kod svih bolesti probavljaju organa i grkljana proti ulozima i reumatu, kod želudčnog, plućnog, grčevnog svih drugih katara, proti hemeroidima (zlatnoj žili), kod holi, hubregi, mijehura, kamenca, Šćerme bolesti, zrnatih i natečnih jetara, žgaravice i mnogih drugih bolesti. Proklašan izvrstno i nenadkritljivo sredstvo kod spolnih i mnogih drugih ženskih bolesti.

Analiziraše ju prof. dr. E. Ludwig, c. kr. dvorski savjetnik i kr. prof. dr. S. Bošnjaković.

Nagradjena na mnogim velikim strukovnim izložbama sa 15 zlatnih medalja.

„Upraviteljstvo vrela Apatovačke kiselice“

ZAGREB, IIlica broj 17.

Dohiva se u svim ljekarnama, trgovinama mirodija, restauracijama i gostionama.

Kapljice sv. Marka, ZAGREB, Gornji grad. Markov trg.

Zdravlje je najveće bogatstvo!

Kapljice sv. Marka.

Ove glasovite i nenadkritljive kapljice sv. Marka upotrebljavaju se za vanjsku i unutarnju porabu. Osobito odstranjuju trpanje i kalanje po kosti, nogu i rukama, te izliče svaku glavobolju. One nedostavljaju spasovnosno djeluju kod bolesti želudea, ublažuju katar, umiruju izbačivanje, oklanjaju naduhavanje, bolesti i grčeve, posjepšuju bolje probavu, čiste krv i crijeva. Progona velike i male gliste, te sve bolesti od glistina dozadje. Djeluju izvrstno proti hrapavosti i promnoljeti. Liči sve bolesti i trplje i slezenje te koliku i trpanje u želudcu. Progona svaku groznicu i sve bolesti od gronice dozadje. Najbolje je sredstvo proti maternici i madronu, pa zato nasnuju manjku u njednoj pragi. Se neko točno naroči pod naslovom: Gradska ljekarna, Zagreb. Markov trg broj 29 jednog treceta (12 boćica) se ne salje. — Cijena je sjedam i to franko na svaku postu: 1 trecet (12 boć.) 4 K. 2 treceta (24 boć.) 8 K. 3 treceta (36 boć.) 11 K. 4 treceta (48 boć.) 14-60 K. 5 treceta (60 boć.) 17 K. — Posjedujem tisac i tisuću primjeraka, di ih nije moguće ovje tiskati, zato zavajdaju samo imena neke gg., koja su sa osobitim uspomnom upoređuju kapljice sv. Marka te podpunjuju: Iv. Barešić, učitelj; Janko Kislak, kr. nadljudar; Stj. Borčić, župnik; Ilijan Manić, opančar; Sofija Vukelić, silica; Jofe Seljanic, seljak itd. id.

Utemeljena god. 1360. Gradska ljekarna, Zagreb.

Markov trg broj 29, pokraj crkve sv. Marka.

Zdravlje je najveće bogatstvo!

Kapljice sv. Marka, ZAGREB, Gornji grad. Markov trg.